

ne; agga ikka said nemimad pea wannematedest, pea Håddist árrasadedud; agga Mihkli wosto útlesid wonnemad: meie olleme kúl nùub isse wannad, ja meile lähhåb ka harrimist tarvis. Håddi on meie ainus tútar, agga jo sa hea innimenne olsed, et sa ommad wann emad armastad, ja nende harrimisse párrast nende wanna eal murretsed. Kui Håddi sünd tahhab, siis woid sa tedda wotta, meie teame siis, et meie laps hea mehhele, ja hea innimeste fekka on sanud.

Håddi andis kát selle hea poisile ja láts pea omma nore mehhe majasse ellama. Temma issa andis temimale leik, misest ta wois ilma olla, ja Mihkel sai se lábbi keige rikkama mehheks seál filhelfondas. Mihkse wanna issa útles sagedaste: ma ei tuuniege et ma pimme ollen, fesit ikka leian ma ilma húudmatta, omma hea minnia kát, kes mind suhhatab, kes mind jodab, ikka kúlen ma temima trústtimisse heált, ku-

sen, kuida temima ommid lapsed öppetab mind wanna pimme meest armastama, ja kuida temima neid heaks innimesteks kasvatab. Olle terwe armas poeg! et sa mulle nisuagust rómo olled saatnud. Menda surri temima wimaks omma heab sapseo ja laste lapsed önnistades, ja Jummalat nende eest palludes, árra.
